

Robert Marić

DALMATINKO

Osnovna škola "Bijaći"
Kaštel Novi

DALMATINKO

Tekst: **ROBERT MARIĆ**

Ilustrirali članovi likovne radionice, učenici 1.a i 2.a OŠ "Bijaći", Kaštel Novi:

**IVA ALAJBEG, ANITA BRAJKOVIĆ, FANI DANILO, MATEA DELIĆ,
MARTA DUMANČIĆ, ANA GAGIĆ, KATARINA GRLOVIĆ, DORIS GUJA,
VALENTINA IVASEČKO, MATEJA JURAS, MARIA KUZMANIĆ,
KLAUDIA LOZANČIĆ, MARIJANA ŠIMIĆ, IVANA TOKIĆ,
ANTONELA BOTIĆ, JELENA DADIĆ, IVAN DAMJANOVIĆ,
ZVONIMIR DUMANČIĆ, MATIAS GAVRANOVIĆ, ANA GELO,
NATALIJA IVASEČKO, IVAN IVIĆ, LUCIA KESIĆ, FILIP-NIKOLA MATAS,
TEA MORNAR, MARINA RAVLIĆ, TONI SERDAR, ANA SKELIN,
MARIJA SKELIN, JOSIPA VRDOLJAK i JELENA ŽARKOVIĆ**

Učiteljice:

**IVANA LUKAS
SUZANA MRĐEN**

Glavna urednica:
JADRANKA ŠOŠIĆ

KAŠTELA, 2003.

Danas je tvoj prvi lov - reče gospodar Vinko,
dok je veselo i uzbuđeno repom mahao Dalmatinko.
- Ulovit ćemo patku masnu
i prirediti večeru slasnu.

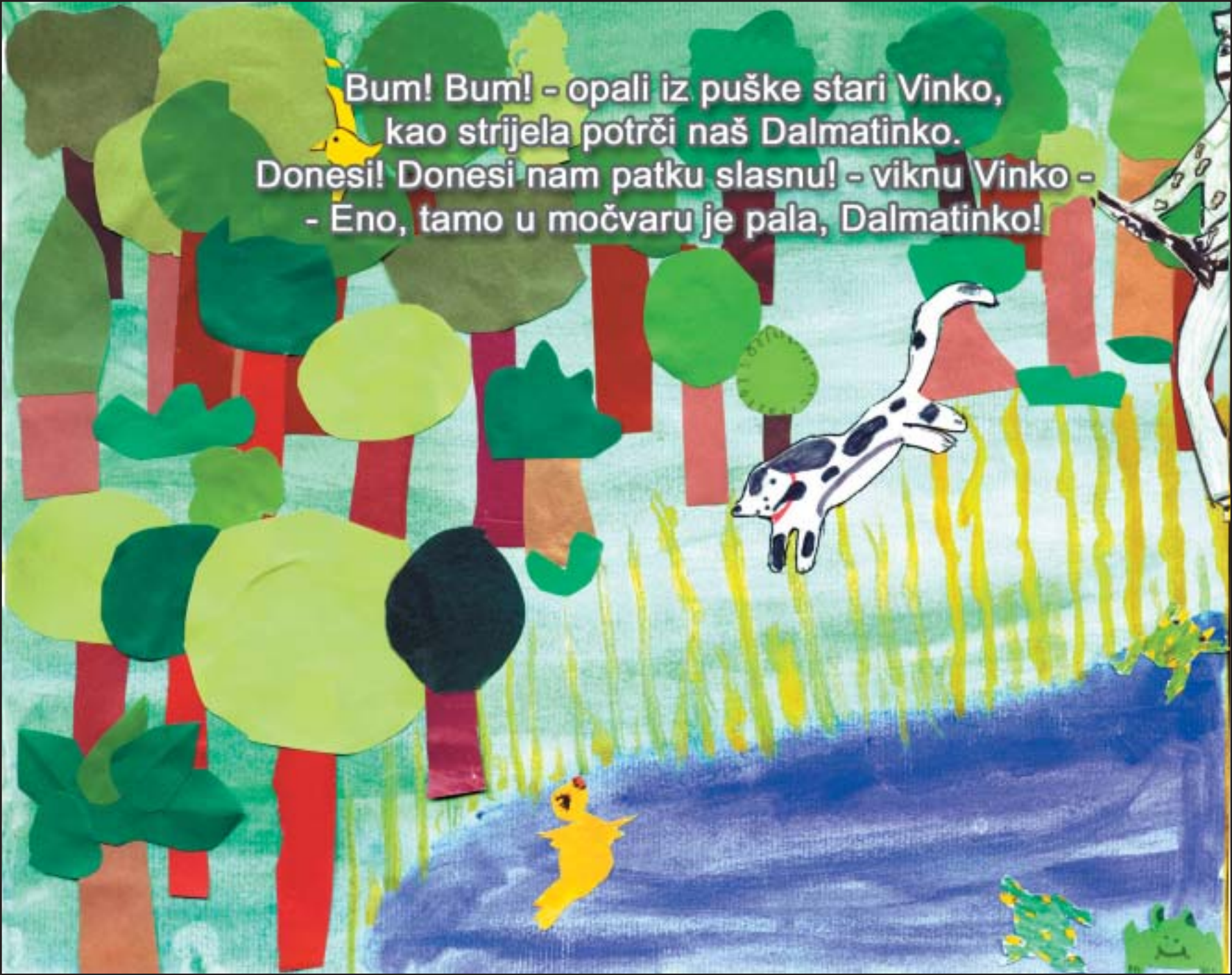
I upute se polako zorom,
hodajući tihim hodom,
s puškom na ramenu gospodar Vinko
i njegov hrabri i odani Dalmatinko;
dok su pijetli budili selo,
kukurijećući svoju pjesmu veselo.

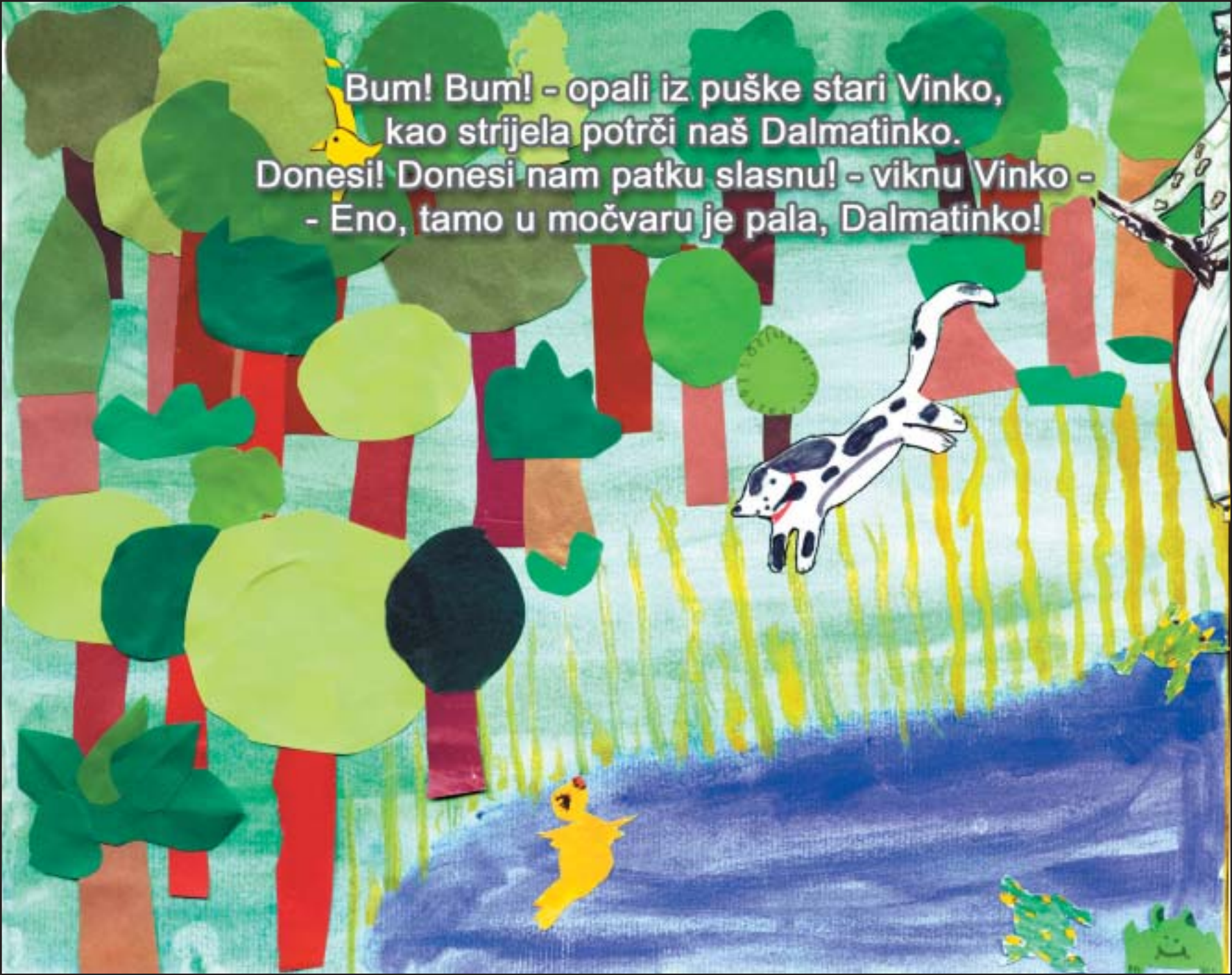
Nakon duga hoda drumom
i hladnom i mračnom šumom,
stara sova s grane uteče,
a gospodar Vinko reče:
- Evo, tu ćemo stati
i divlje patke dočekati;
iza ovog žbuna ćemo se skriti,
dok ne dođu, malo se odmoriti.

Bum! Bum! - opali iz puške stari Vinko,
kao strijela potrči naš Dalmatinko.
Donesi! Donesi nam patku slasnu! - viknu Vinko -
- Eno, tamo u močvaru je pala, Dalmatinko!

Bum! Bum! - opali iz puške stari Vinko,
kao strijela potrči naš Dalmatinko.
Donesi! Donesi nam patku slasnu! - viknu Vinko -
- Eno, tamo u močvaru je pala, Dalmatinko!

Dotrči za tren do močvare Dalmatinko
i vidje kako ranjen pliva patak Dinko.
U močvaru hrabro Dalmatinko skoči,
hladna ga voda preko glave smoči.

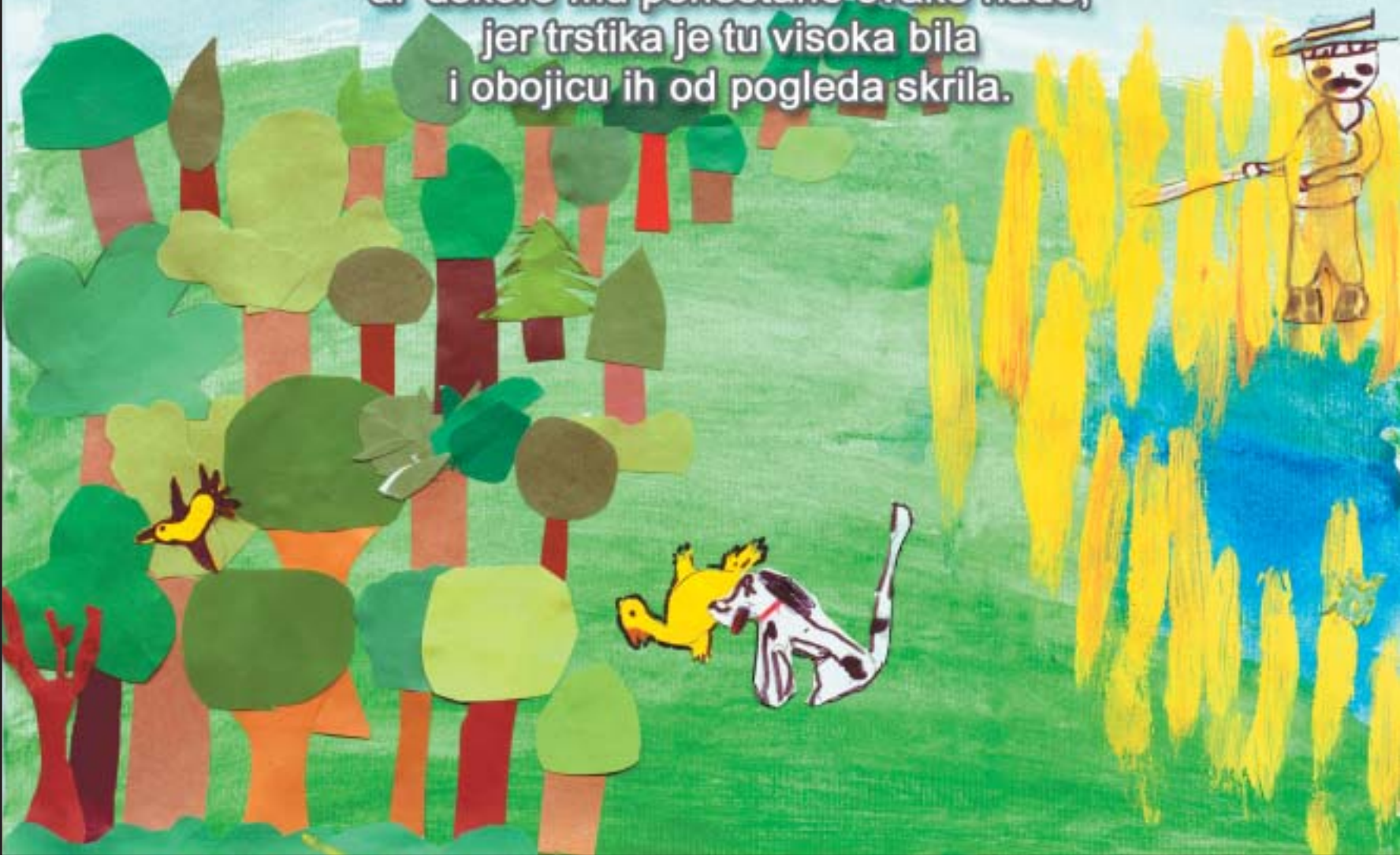
Ovaj put odluči ne poslušati gospodara,
već spasiti patka da ga ne proguta močvara.
Odgura ga njuškom pjegavom na zemlju suhu
i on skoči, otrese vodu na jutarnjem propuhu.
- Ne boj se, ništa ti neću,
rana je mala, imao si sreću.

Dalmatinko! Gdje si, Dalmatinkooo! -
- dozivao ga je izdaleka gospodar Vinko.
Ali Dalmatinko stane lizati ranjeno ptičje krilo,
a patak Dinko ga zahvalno pogleda i bude mu milo.
- Ovo će ti biti od pomoći,
i sebi sam ranu lizao jedne noći,
sutra mi je bilo puno lakše -
- reče Dalmatinko i repicom zamaše.

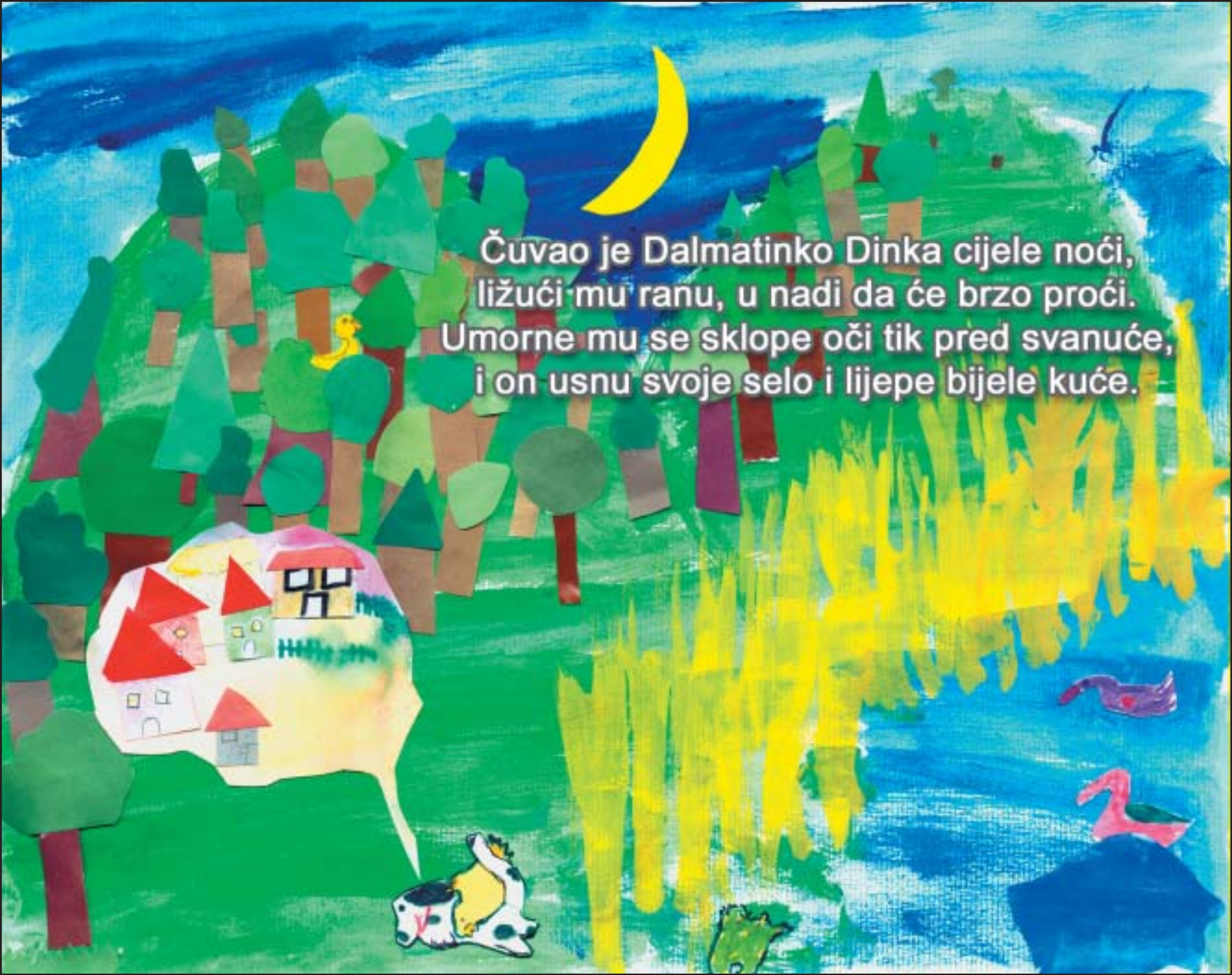

Uzalud je lovac dozivao Dalmatinka,
koji liječio je ranu patka Dinka.
U potragu se za njim dade,
al' uskoro mu ponestane svake nade,
jer trstika je tu visoka bila
i obojicu ih od pogleda skrila.

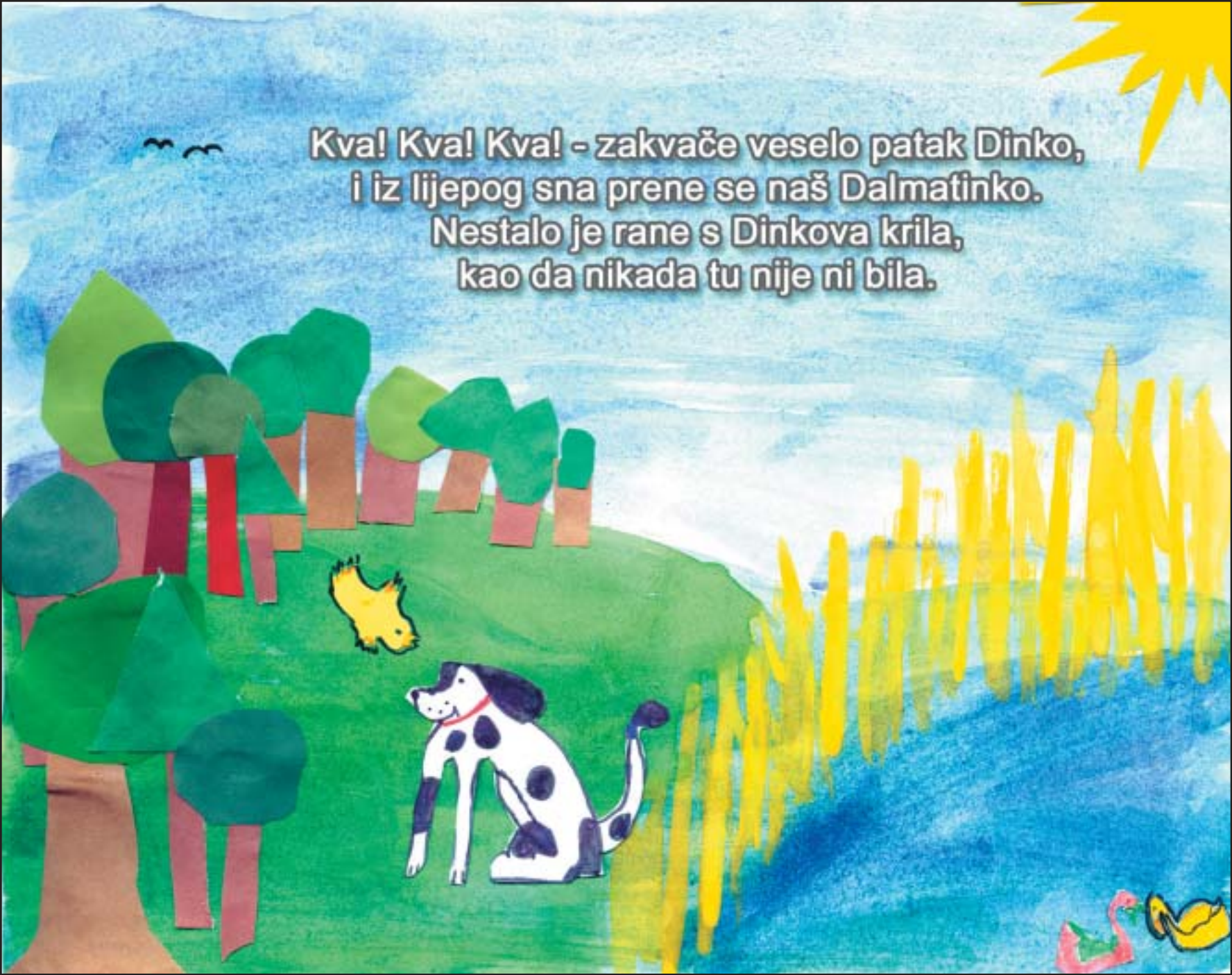
Vidjevši da uzalud se muči,
stari Vinko zaputi se kući,
pitajuć' se, ne puštajući glas
kamo je nestao njegov vjerni pas,
ne znajući da Dalmatinko spasio je patku,
tako lijepu, šarenu, pernatu i slatku.

Čuvao je Dalmatinko Dinka cijele noći,
ližući mu ranu, u nadi da će brzo proći.
Umorne mu se sklope oči tik pred svanuće,
i on usnu svoje selo i lijepe bijele kuće.

Kva! Kva! Kva! - zakvače veselo patak Dinko,
i iz lijepog sna prene se naš Dalmatinko.
Nestalo je rane s Dinkova krila,
kao da nikada tu nije ni bila.

Ja sad idem, ne trebam ti više - reče Dalmatinko -
- uskoro će doći druge patke, pa poleti s njima, Dinko.
Kva! Kva! Kva! - pozdravi ga tužno patak Dinko -
- Drago mi je da sam te upoznao, lijepi Dalmatinko.

Što ću sada? - mislio je putem Dalmatinko -
- Ako se vratim, hoće li me grdit' gospodar Vinko?
Pomislit će da sam pojeo patku slasnu i masnu,
a ja sam samo dobrotom izvršio zadaću časnu.

No iz misli ga nevesela slika prenu:
Ivo i Marinko tukli su malog Antu u tom trenu,
u žbunje mu bacili i školske knjige,
jer oni za školu nisu vodili neke brige.

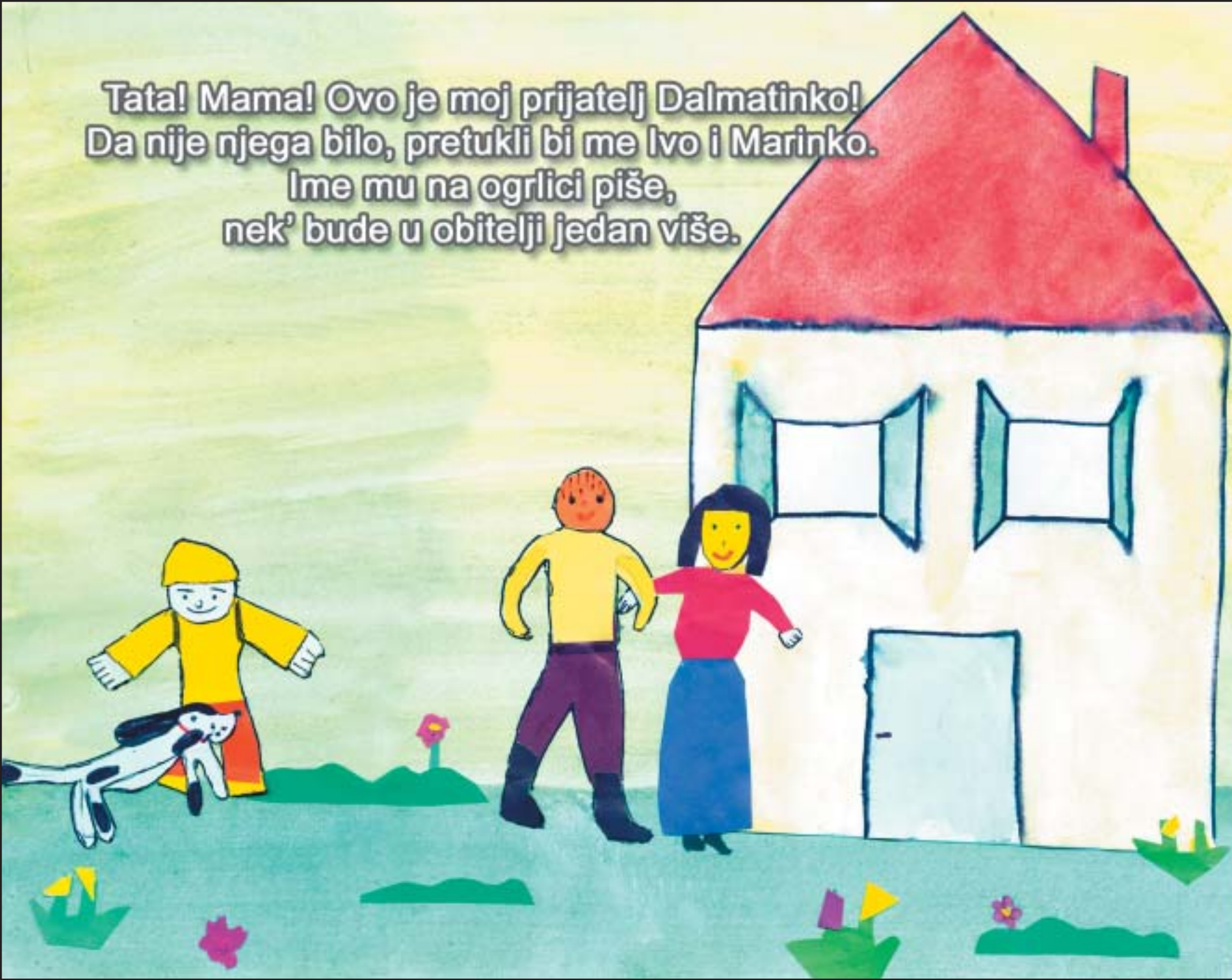

Ta nepravda naljutila je Dalmatinka,
kao lav skoči na lvu, zareži na Marinka.
Zločesti dječaci pobjeغوše tako brzo da se to ne pamti,
a Dalmatinko otrči u žbunje i donese školsku torbu Anti.

Pođi sa mnom, hrabri psiću,
uživat ćeš u jelu i piću -
- pozva Ante Dalmatinka svojoj kući -
- sad me nitko više neće moći tući.

Tata! Mama! Ovo je moj prijatelj Dalmatinko!
Da nije njega bilo, pretukli bi me Ivo i Marinko.
Ime mu na ogrlici piše,
nek' bude u obitelji jedan više.

Svi ga u kući toplo prime,
pa Ante u krevetu zaspao s njime.
No, dok Ante snivao je sretno,
Dalmatinko kroz prozor skoči spretno.

I ode, ne znajući kamo,
u novu pustolovinu, negdje tamo...

DALMATINKO

Nakladnik:

Osnovna škola "Bijaći", Kaštel Novi

Za nakladnika:

Jadranka Šošić

Glavna urednica:

Jadranka Šošić

Design, kompjutorska obrada i slog:

Nives i Robert Marić

Pokrovitelj:

Školska knjiga, Zagreb

Tisak:

Grafički zavod Hrvatske d.o.o. Zagreb

Naklada:

1000 primjeraka

Kaštela, 2003. godine

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Sveučilišna knjižnica u Splitu

UDK 821.163.42-93-32

MARIĆ, Robert

Dalmatinko / tekst Robert Marić; ilustracije učenici OŠ "Bijaći" Kaštel Novi.
- Kaštel Novi: Osnovna škola "Bijaći", 2003. - 24 str. : ilustr. u bojama; 19 cm. -

ISBN 935-96976-2-X

ISBN 953-96976-2-X

ISBN 953-96976-2-X

